

Historisch suikerzakje

(compilatie foto's: Roelof Stevens)

De nachtboot naar Lemmer* vaart uit (winter '44/'45)

Amechtig blaast hij zijn vertrek en traag, diep
in het water snijdend, schuift hij de rivier op
het rumoer verstomt op de kade, Amsterdam krimpt
voorbij de sluizen dreunt de machine de vriesnacht in

Ramen zwart, de lichten uit deint hij, spookschip
krakend onder de sterren; langzij de steven
spat wit schuim; holle mannen, gewikkeld
in dekens, pruimen zwijgend op het dek

In kajuiten, gangen, op trappen zitten vrouwen
en kroost geklemd, tot in de nissen is het schip
gevuuld met honger en verdriet, aan de bar
zingen soldaten oude liedjes van verlangen

Wie niet bestaan mag, leeft vermomd
onder hoofddoek, make-up, geblonde haren
of houdt in het ruim zijn adem in, achter
vaten, kisten, onder zakken en dekens

Straks opent zich de gouden poort, gloort er
hoop om te schuilen, magen te stillen
loodst de dageraad hen naar een vrede
die vooreerst nog moet bevochten

Job Degenaar

* In de oorlog ook *De Levenslijn* genoemd